

Commissie van Beroep Voorgezet Onderwijs en Hoger Beroeps Onderwijs
Ingesteld door de Besturenraad

CVB.VO/HBO.2009.01-2009.002

Uitspraak van de Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroeps onderwijs (hierna: de Commissie) op het beroep van

*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Christelijke Scholengemeenschap **S.** zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 15 september 2008 is aan appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster hem een disciplinaire maatregel in de vorm van berisping op te leggen.

1.2 Appellant heeft hiertegen op 15 oktober 2008 mondeling verweer gevoerd ten overstaan van mevrouw **I.**, lid van het bestuur van verweerster, alsmede **J.**, als hoofd P&O in dienst van verweerster. Bij schrijven van 12 november 2008 heeft appellant gereageerd op het verslag van het verweergesprek.

1.3 Bij schrijven van 4 december 2008 heeft mevrouw **I.**, voornoemd, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van een schriftelijke berisping.

1.4 Tegen dit besluit heeft appellant bij ongedateerd schrijven, blijkens het poststempel verzonden op 13 januari 2009, bij de Commissie ingekomen op 14 januari 2009, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij schrijven van 28 januari 2009 heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 6 maart 2009 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 7 april 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Verweerster heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. J.A. Keijser, als advocaat werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede **H.**, rector van de Christelijke Scholengemeenschap **S.** te *** (hierna: de school), en **J.**, voornoemd. Op verzoek van verweerster is als getuige gehoord **A.**, teamleider van de onderbouw HAVO-VWO van de school.

Appellant is zonder kennisgeving niet verschenen. De Commissie heeft op 8 april 2009 onderzoek gedaan naar de gang van zaken met betrekking tot de bij schrijven van de griffier van 16 maart 2009 aangetekend verzonden oproep voor de zitting. Uit dat onderzoek is gebleken, dat appellant het

poststuk met de oproep niet heeft afgehaald van het postkantoor. Op 9 april 2009 werd dit poststuk retour ontvangen ter griffie van de Commissie.

De Commissie heeft vervolgens de navolgende uitspraak gedaan. Ten overvloede wijst de Commissie erop, dat de schooldirectie ter zitting heeft meegedeeld appellant ook nog te hebben gewezen op de plaats en tijd van de zitting.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appelland.

Het standpunt van appelland, zoals neergelegd in het beroepschrift en de aanvulling daarop, komt – samengevat – neer op het volgende.

2.1.1 Appelland stelt zeer verbaasd te zijn over de berisping. Hij meent, dat een berisping wordt opgelegd als een werknemer ernstige fouten maakt in zijn functioneren, bijvoorbeeld door het uiten van beledigingen naar leerlingen of ouders dan wel door het gebruik maken van (lichamelijk) geweld. De feiten, die hem worden verweten, zijn naar zijn mening onvoldoende voor een berisping.

2.1.2 Uit het bestreden besluit leidt appelland af, dat zijn disfunctioneren bestaat uit het niet goed schoonhouden van zijn lokaal, het eenmaal voor het einde van het lesuur naar huis laten gaan van leerlingen, het zitten op een tafel, het eenmaal leerlingen laten staan op een tafel, het niet verschijnen bij twee vergaderingen, het geven van taken waarin de waarden en normen van de school niet worden herkend. Appelland ziet in deze feiten geen patroon; er is geen sprake van structurele handelingen. Hij erkent weliswaar dat hij fouten heeft gemaakt, maar daarvoor heeft hij excuses aangeboden.

2.1.3 Het is appelland niet duidelijk, waaruit zou kunnen blijken dat hij ongevoelig is voor signalen over de impact van zijn handelen, zoals in het bestreden besluit wordt gesteld. Hij vraagt zich af, hoe verweerster kan weten hoe hij zich voelt onder de beschuldigingen.

2.1.4 Appelland stelt, dat hij wel degelijk bezig is om de situatie te verbeteren. Daarmee geeft hij toe, dat hij geen perfecte werknemer is, maar iedereen maakt wel eens fouten. Structurele verbetering is wel geconstateerd, ook al is deze gestagneerd volgens het besluit.

2.1.5 Het is appelland niet duidelijk welke afspraken hij structureel niet nakomt.

2.1.6 Appelland vraagt zich af, waaruit mevrouw I. concludeert dat hij een oncollegiale indruk achterlaat en een eigen koers vaart.

2.1.7 Hij is van mening, dat in het bestreden besluit niet duidelijk is aangegeven welk aanstootgevend materiaal hij heeft aangeboden.

2.1.8 Appelland stelt, dat hij met toestemming van een direct leidinggevende de leerlingen de klas heeft laten verlaten.

2.1.9 De communicatie in de school is slecht. Dit blijkt wel uit het feit, dat in het voornemen veel meer omstandigheden zijn genoemd dan in het bestreden besluit. Als de schoolleiding eerder een gesprek met appelland had gevoerd, had het niet zo ver hoeven te komen.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het bestreden besluit is gebaseerd op vier punten, te weten samenwerking binnen de sectie (1), onverantwoord lesaanbod (2), onverantwoord pedagogisch handelen (3) en afwezigheid bij rapportenvergadering op 4 juli 2008 (4). Samengevat komt de motivering van deze punten op het volgende neer:

Ad 1: Appelland is zich niet bewust van het feit, dat men binnen de sectie moeite heeft met zijn wijze van optreden. Uit de verslagen blijkt, dat appelland structureel de afspraken binnen de sectie niet nakomt, een eigen koers vaart en een oncollegiale indruk achterlaat. Blijkens het dossier is door de

schoolleiding meerdere malen met hem gesproken en zijn afspraken gemaakt in samenzijn met de sectie. Structurele verbetering is echter niet geconstateerd.

Ad 2: Verweerster verwacht van appelland, dat hij, mede gezien de identiteit van de school, kan voorzien dat er vanuit de ouders vragen worden gesteld over het bedoelde materiaal en de classificaties die de leerlingen daarover moesten schrijven. De vraag is niet welke kunst aanstootgevend is en welke niet of wat de norm daarbij zou moeten zijn, maar de vraag is hoe appelland tot zijn keuzes komt en of hij daarbij de consequenties van zijn keuzes overziet. Het argument, dat de excursie naar een expositie van dezelfde kunstenaar een succes was, acht verweerster een onvoldoende onderbouwing. Appelland had kunnen weten dat er vragen zouden komen van ouders.

Verweerster acht het voorts onprofessioneel, dat appelland leerlingen tijdens het wachten op herstel van het netwerk zonder doel heeft laten surfen op internet. Van docenten wordt verwacht, dat ze hun lessen laten doorgaan ondanks het feit, dat onderwijsmiddelen het soms laten afweten.

Ad 3: De zin van appelland "Niet alles wat je als docent doet is bij voorbaat pedagogisch handelen; leerlingen snappen dat heel goed" maakt duidelijk dat hij een vreemde opvatting over pedagogisch handelen heeft. Deze opvatting getuigt van een onprofessionele houding en weinig inzicht in de doelgroep. De docent is altijd het voorbeeld.

Ad 4: De door appelland erkende afwezigheid op de twee rapportenvergaderingen op 4 juli 2008 acht verweerster onacceptabel. Appelland heeft niet gereageerd op oproepen van zijn teamleider en is op zeilkamp gegaan.

2.2.2 In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerster ter toelichting op het bestreden besluit nog het volgende aangevoerd.

2.2.2.1 Uit de overgelegde verslagen van gesprekken en mailberichten blijkt volgens verweerster een serieus functioneringsprobleem. Voorts blijkt daaruit, dat appelland meermalen daarop is aangesproken. Weliswaar was er na zijn ziekteperiode verbetering waar te nemen, maar dat betekent geenszins dat hij toen naar behoren functioneerde. Van structurele verbetering is in elk geval geen sprake. Appelland is de kans geboden een begeleidingstraject te volgen, maar hij heeft hiermee niets gedaan.

2.2.2.2 De gebrekkige samenwerking tussen appelland en zijn sectiecollega's blijkt volgens verweerster ook uit het idee van appelland, dat zijn collega's bang voor hem zouden zijn. Appelland kan het niet bij die constatering laten, maar zou stappen moeten ondernemen om dat obstakel weg te nemen.

2.2.2.3 Dat leerlingen kennis nemen van verschillende kunstuitingen acht verweerster begrijpelijk. Dat appelland voor een beschrijvende opdracht erotisch getinte schilderwerken van Erich Fischl uitkiest, is in de visie van verweerster onverantwoord. Appelland had zich, mede vanwege de identiteit van de school en de leeftijd van de leerlingen (HAVO-4), dienen te onthouden van een dergelijke opdracht op basis van genoemd lesmateriaal.

2.2.2.4 De data van de rapportenvergaderingen zijn opgenomen in de jaarplanning en waren dus bekend bij alle docenten.

3. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO-VO 2007-2008 (hierna: de CAO) kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen:

- a. schriftelijke berisping;
- b. schorsing met behoud van salaris;
- c. ontslag;

- d. inhouding bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris. Desgewenst wordt een inhoudingsregeling overeengekomen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een disciplinaire maatregel in de vorm van een schriftelijke berisping op grond van artikel 4.a.7, eerste lid, onder a, van de van toepassing zijnde CAO.

4.2 Appellant is sinds 1 december 2001 krachtens een dienstverband voor onbepaalde tijd werkzaam aan de school als docent. In die hoedanigheid is hij belast met het geven van lessen in onder meer het vak handvaardigheid.

4.3 Vast staat, dat appellant niet aanwezig is geweest op twee rapportenvergaderingen op 4 juli 2008. Nadat hij door de teamleider HAVO-VWO was aangesproken op zijn afwezigheid op de vergadering die op de ochtend van 4 juli 2008 was gehouden, is hij desondanks niet verschenen op de vergadering die op de middag van 4 juli 2008 werd gehouden. Voor zijn afwezigheid heeft hij – ook na de herhaalde vraag van de teamleider HAVO-VWO – geen reden gegeven. Deze vergaderingen waren opgenomen in de jaarplanning, zodat deze bij appellant geruime tijd van te voren bekend waren. Het belang van de vergaderingen op 4 juli 2008 was groot, omdat daar besluitvorming zou plaatsvinden over de overgang van leerlingen. Het standpunt van de schooldirectie dat docenten aanwezig dienen te zijn op rapportenvergaderingen, acht de Commissie niet in strijd met enige bepaling van de CAO en overigens ook niet onredelijk. Verweerster heeft de afwezigheid van appellant dan ook terecht aangemerkt als plichtsverzuim.

4.4 Bij de besluitvorming inzake het gebruik maken van de bevoegdheid de disciplinaire maatregel van berisping op te leggen, heeft verweerster – naast de afwezigheid bij de rapportenvergadering - voorts meegewogen het gebrek aan samenwerking. Daarover heeft de getuige ter zitting verklaard, dat collega's binnen de sectie alsmede leerlingen en ouders klachten bij haar hebben ingediend. De problemen betroffen: de rommelige wijze waarop appellant zijn lokaal achterliet, zijn oncollegiale houding, beoordeling van werkstukken (slechte werkstukken gooide hij kapot of verscheurde hij), het niet nakomen van gemaakte afspraken, met name over het functioneren.

De Commissie stelt vast, dat deze verklaring een bevestiging geeft van hetgeen reeds in de stukken naar voren is gekomen. Naar het oordeel van de Commissie kon verweerster gelet op deze feiten en omstandigheden plichtsverzuim aanwezig achten.

4.5 Verweerster was mitsdien reeds in verband met het onder 4.3 en 4.4 genoemde plichtsverzuim bevoegd appellant een disciplinaire maatregel op te leggen.

Niet geoordeeld kan voorts worden, dat verweerster, mede gelet op de andere in het bestreden besluit genoemde feiten en omstandigheden, niet in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de maatregel van berisping. Van onevenredigheid is geen sprake.

4.6 Aangezien ook overigens niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 4 december 2008.

Aldus vastgesteld op 9 april 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.